

вѣрналъ въ Цариградъ, билъ рѣкоположенъ за епископъ въ сицилійския градъ Катана, който духовно зависѣлъ отъ цариградския патриархъ. Тамъ се и поминалъ и погребенъ въ кѣльи въ Катанскъ градъ¹⁾.

Горнитѣ посочваня, чини ми се, са достатъчни да се установи сѣществуванъето на трима Кириловци, дѣйствуващи срѣдъ славѣнетѣ, единътъ Кирилъ Кападокійски прѣзъ VII в., другиятъ Кирилъ — братътъ Методиевъ, дѣйствуващъ въ Моравия въ IX в., и третиятъ Кирилъ — просвѣтителъ на руситѣ въ IX в., по-късно катански епископъ.

Историческата цѣна на Солунската легенда, колкото тя се касае за проповѣждане християнството между сѣверомакедонскитѣ (брѣгалнишки) славѣне и създаване за тѣхъ славѣнска азбука отъ Кирила Кападокійски, 200 години прѣди Кирила Солунски, се подкрѣпя и отъ други извѣстия, най-вече домашни. Така, въ една българска лѣтописна бѣлѣжка стоятъ тия многознаменателни думи, поставени въ устата на Константина Философа, кога го поканили да прѣведе писанието на български езикъ: Какъ могѣ азъ извести писаниа на Болгарскаго ѡзыка? Други философе, кѣмши прѣжде мене, трѣдишася 200 годъ и ничто не спѣшася, понеже болгарского ѡзыка греческими бѣквками пословити неможно²⁾. Тази бѣлѣжка наистина е отъ много късенъ прѣписъ, отъ XVIII вѣкъ, обаче за нея е черпано отъ непознатъ още по-старъ изворъ³⁾. Въ тази бѣлѣжка слѣдователно имаме запазенъ споменъ, че 200 год. прѣди Константина Философа (т. е. 680 до 864) е имало човѣкъ, който се опиталъ да даде на славѣнетѣ въ сѣверна Македония азбука. А понеже тя е имала, споредъ Солунската легенда 32 или 35 букви, личи, че тя се е различавала отъ грѣцката, ако не по 24-тѣхъ нейни букви, то поне по останалитѣ до 32 или 35, които ще да са били нагодени по славѣнскитѣ звукове. Най-вѣроятно е, че часть отъ народътъ бидейки отчасти свикналъ съ тогавашнитѣ грѣцки букви, Кирилъ Кападокійски

¹⁾ *Бодянский*, О времени произхожденія Славянскихъ письменъ. Москва 1855, 67. Бодянский на вѣмето дирѣше градъ Катана въ Кюстендилъ (Костендже). Стр. 69.

²⁾ *Спиридонъ*, Исторія во кратцѣ и пр. Изд. В. Н. Златарски, София 1900, стр. 46.

³⁾ Срв. *Id. ib.*, стр. XXXVIII обясненията на В. Н. Златарски.